

Vandretur i Nemi

Af Carsten Richter Jensen, september 2018

Efter i rigt mål stillesiddende at have nydt udsigten over Nemisøen, den gode kaffe, vin, is, jordbær, pizza og pasta, fik vi lyst til at gøre noget aktivt og fandt ud af, at vi ville vandre op til Monte Cavo. Bjergtoppen, som man kan se næsten alle steder fra med de karakteristiske antenner på toppen. Det viste sig at være en rigtig god idé. En smuk tur, hvor opturen endte med en spektakulær udsigt over Nemisøen, Albanosøen og det Tyrrenske hav (Middelhavet).

Monte Cavo

Med app'en Wikiloc i kombination med Google Maps og Parco Castelli Romanis hjemmeside er det såre simpelt at finde vej. Dertil kommer, at der for italienske forhold er overraskende god skiltning på deres stier. Med jævne mellemrum er der indikationer på, at man er på rette vej i form af en hvid og rød vandret markering, som ofte har et rutenummer på også. De hvide og røde markeringer er på skilte, træer eller på de sten, man går på.

Udmærket afmærkning og skiltning på vandreruterne

Vandreturen går igennem tæt skov, vandløb (som om sommeren er udtørrede), åbne skovområder, stejlt op ad Via Sacre, og så kan man kombinere med lidt (dårlig) asfaltvej for variationens skyld. Turen er den samme frem og tilbage.

Længde: 16 km.

Tid: 3½-4 timer i bevægelse.

Højdeforskel: 440 meter – udturen næsten udelukkende op, hjemturen næsten udelukkende ned.

Man skal være i nogenlunde god form for at gå turen. Det er en lang tur med stejle og strabadserende passager. Vi var tre i midthalvtredserne og en 13-årig pige, der skulle genoptræne sine ben efter en operation. Det gik rigtig fint for os alle, selv om vi selvfølgelig var trætte, da vi kom tilbage. Så man behøver ikke at være meget sportstrænet. Sørg også for gode sko, vand og lidt at spise.

Turen starter med at gå ind mod Nemi fra Villa Diana. Man kan tanke vand i vandautomaten i Nemi – med eller uden brus, og man kan købe fx et par bananer i minimarkedet over for vandautomaten.

Derefter går man ind gennem byen og ud gennem borgporten. Følg skiltet mod Via Francigena. Dvs. ned til højre, efter man er gået ud gennem borgporten – og så ud igennem Nemis anden port.

Vandautomaten i Nemi ved den gamle tankstation

Nemis to porte

Der vandres ad "landevejen" ned mod skibsmuseet ved søen, indtil der kommer en sti ind i skoven op til højre – efter ca. 350 m. Der er skilte mod rute 511. Følg stien opad. Det er efter et stykke tid tydeligt, at det er udtørrede vandløb, man går ad med store sten, der ligger hulter til bulter. Efter ca. 1½ km. inde i skoven, møder man rute 512. Tydeligt markeret. Følg den til højre – den fører til Monte Cavo. Der kommer flotte hulveje, der leder hen til tunnelen under Via dei Laghi. En tunnel, man ikke aner eksisterer, hvis man er vant til at køre i bil.

Hulveje

Tunnelen under Via dei Laghi

Det åbne skovområde efter tunnelen under Via dei Laghi. Monte Cavo anes i baggrunden

Oppe igen på den anden side af landevejen, holdes til venstre. Følg fortsat 512 mod Monte Cavo igennem det åbne skovområde, hvor der er afstand mellem træerne, stabler af træstammer, smukke sommerfugle og blomster.

Inde i skov igen begynder det at gå stejlt op ad, og stien bliver lidt udfordrende at gå på. Mens man kæmper lidt med sten og sved, kan man høre de vilde fugle (ørne?) skrig. Snart bliver jordstien belagt med Via Sacres karakteristiske kantede sten, og det gør umiddelbart stien lettere at forcere.

Men desværre er stenene ikke altid i bedste stand, og det går stadig meget stejlt op. Heldigvis kan solen ikke komme igennem de tætte skove, for selv uden en brændende sol er det varmt at kæmpe sig op ad.

Stenbelægningen på Via Sacre begynder.

Stien kan være strabadserende – stejl og ujævn.

Med jævne mellemrum er der små skyggefulde rastepletter – bestående af vakkervorne bænke og borde, hvor man lige kan få sig en tår vand og få pulsen ned.

Efter et stykke tid at have gået stejlt opad, hvor man mærker pulsen stige, kommer man pludselig ud i lyset igen – på en smal asfaltvej! Hvis man har været på Monte Cavo i bil eller på cykel, vil man kunne kende vejen. Det kan i øvrigt ikke anbefales at køre op i bil. Vejen bliver ikke vedligeholdt – hverken asfalt eller beplantningen langs vejen. Så belægningen er dårlig med store huller, og vejen er smal, fordi buske og

træer vælter ud over vejen. Og det kan være, at udlejningsfirmaet ikke bryder sig om brombærbuskeridser på bilens sider.

Vejen skal bare krydses – og lige på den anden side er en lille rasteplads. Passende placeret mellem to stejle stykker, så man lige kan få vejret.

Videre op ad Via Sacre uden om en låge, der formentlig kun har det formål at holde biler væk. Stadig stejlt, men skoven er ikke længere så tæt.

Asfaltvejen skal bare krydses. Op ad Via Sacre, uden om lågen. Til højre for billedet er en bænk og et bord.

Når man synes, at nu må det godt snart få en ende med stigningen, kommer man forbi et lille kapelagtigt bedested, som man kan fotografere – om ikke andet så for at få pulsen ned. På venstre hånd kort efter er igen en bænk og et bord.

Nu varer det ikke så længe, før belønningen kommer. Ganske uden varsel er der på højre hånd et skilt og en lille åbning med et rækværk – og den fantastiske udsigt ud over søerne, campagnen og havet i det fjerne. Her må der holdes hvil og fotograferes.

Et lille bedested på stien

Nemisøen til venstre, Albanosøen til højre, og i det fjerne havet, som desværre er dækket af dis og skyer.

Nu skal der træffes et par beslutninger:

- Den korteste vej tilbage, er den vej, man allerede har gået. Er det den vej, man vil gå igen?
- En variant er at tage asfalten ned. Den finder man lige ved siden af udsigtpunktet – tag jordstien i stedet for Via Sacre op. Asfalten er en del længere, og man går mere udsat for solen. Tag den fx hen til det sted, hvor Via Sacre krydser, og hvor I gik uden om lågen. Og tag så Via Sacre ned derfra.
- Vil man lige gå de sidste ca. 500 meter helt op til antennerne? De er ikke spændende, men så kan man sige, at man har været der. Tag vejen – det er lettest.

Vi gik op til antennerne – det er derfor vi ved, at de ikke er spændende. Og vi tog de ca. 3½ km på den ikketrafikerede asfaltvej ned til stedet, hvor den krydser Via Sacre. Der er et skilt mod Nemi og Genzano ad rute 512, og selv om man har styr på, hvor man er, er det alligevel dejligt betryggende at se et skilt, der viser, at man er på rette vej.

Vi forlod asfalten og tog Via Sacre ned igennem skoven ad den vej, vi var kommet op. Det er noget lettere at gå turen nedad, men omvendt er man nu også ved at være træt i benene. Når man finder tunnelen under Via dei Laghi ved man, at man fortsat er på rette vej – selv om den egentlig ikke var svær at finde.

Skilt på asfalten, hvor Via Sacre fører ned igennem skoven til Nemi og Genzano.

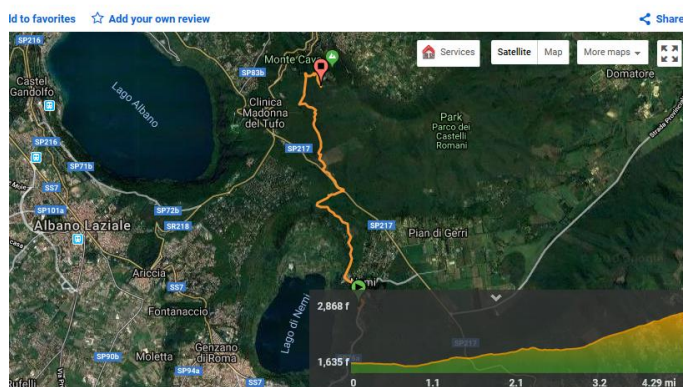
Tunnelen under Via dei Laghi fra den anden side

Når man igen er gået igennem tunnelen og er kommet igennem noget skov, starter nedturen for alvor til Nemi – der, hvor man forlader rute 512 og går ad rute 511 – en sti, hvor stenene ligger løse og skæve. Det kan man godt huske fra opturen, men man skal passe lidt bedre på nu, alene fordi man er træt.

Vel tilbage i Nemi må man gerne købe sig en jordbærtærte eller en is. Det har man fortjent! Og så en tur i poolen, når man kommer tilbage til Villa Diana (efter at have været under bruseren først, selvfølgelig).

Turen op

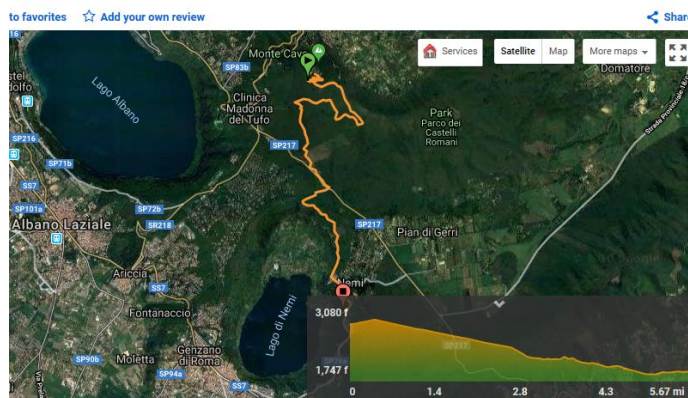
Nemi 13

Turen ned

Først op til antennerne, så ned ad asfalteret i 3½ km. (derfor det store udsving mod øst).

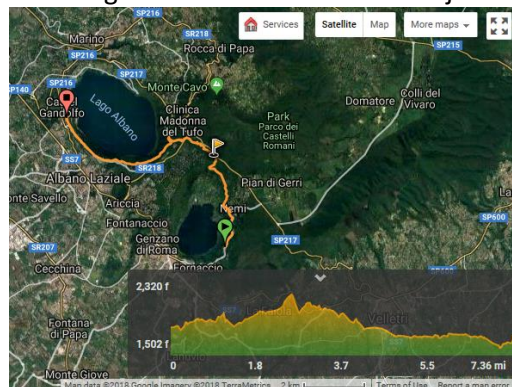
Clinica Madonna del Tufo - Nemi 11

Disse ruter kan søges frem på Wikiloc.

Castel Gandolfo

Der er også andre vandremuligheder. For et par år siden tog vi turen til Castel Gandolfo, der bl.a. fører forbi store huler. Følg rute 511. Gider man ikke gå tilbage, kan man måske få en, der ikke er til vandreture, til at hente sig i bil. Måske efter en velfortjent frokost i Castel Gandolfo.

Til Nemisøen

Selv turen ned til søen ad æselstien har fået et nummer og kan findes på Parco Castelli Romanis hjemmeside. Rutenummeret er 515A. Find skiltet på venstre hånd, når man er kommet ud af Nemis to

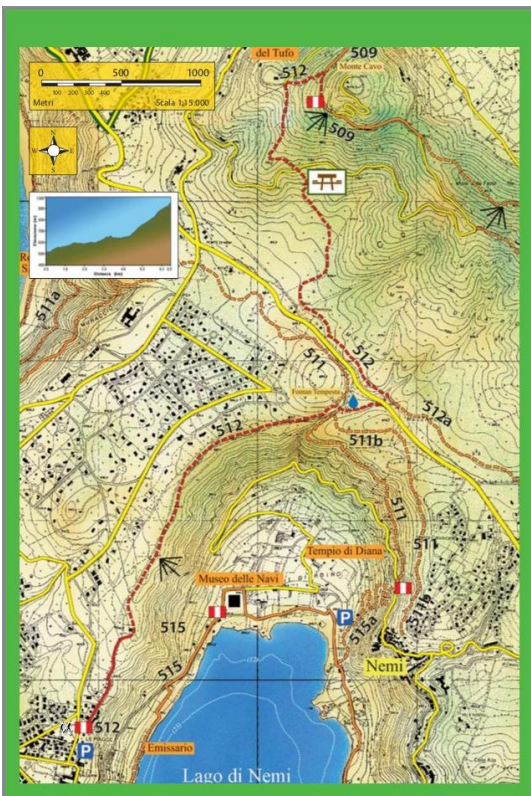
porte og følg stien ned. Der er ikke så mange muligheder for at gå andre veje – alligevel er stien markeret med jævne mellemrum med de efterhånden velkendte hvide og røde markeringer.

Fra æselstien ned mod Nemisøen.

Turen rundt om søen har rute 515.

Find flere ruter på nedenstående kort og link.

Link til vandreruter i Nemi og omegn: <http://www.parcocastelliromani.it/i-sentieri-del-parco>